

Jak zrobić remanent?

Sposobów, które wymyślono, używając MAGPX, jest sporo. Przedstawię tu najpopularniejszy, które używany jest najczęściej i robiony jest minimalnym nakładem pracy i wydruków. Pomijam nieraz pewne niuanse (np. remanent, kiedy nasze stany są porozrzucane pomiędzy magazynami), które najczęściej są nieistotne, a komplikowałyby opis.

Nie jestem w stanie zapewnić, że podany poniżej sposób będzie akurat w Twoim przypadku prawnie i księgowo poprawny. Nie biorę za to odpowiedzialności. Interpretacje prawa przez księgowych, czy urzędy skarbowe bywają różne i zwykle mieszczą się w granicach tegoż prawa, ale to od nich zależy, jak przeprowadzasz remanent.

Moja propozycja - uzgodnij przeprowadzenie remanentu z księgowym.

(...) Jest to sposób polegający na tym, że dokonujemy wyzerowania ilości w stanach, a następnie wpisujemy ilości od nowa, takie, jakie są, od razu do komputera. Po wpisaniu remanentu wykonujemy wydruk wszystkich pozycji ze stanu z pominięciem pokazywania cen sprzedaży. W dużych jednostkach sposób wymaga ustawienia komputerów w miejscach, gdzie siedzą wpisujący. Osoby liczące podają wpisującym tytuły, a wpisujący odnajdują w komputerach pozycje i wpisują ich ilość, podaną przez osobę liczącą.

1. w celu szybkiego wyzerowania stanów:

robimy analizę stanów (Analizy/Zestawienia stanów):

z listy proponowanych magazynów usuwamy wszystkie oznaczenia klawiszem [-], a potem - zaznaczymy [Enter] magazyn, którego stany chcemy wyzerować; listę taką zatwierdzamy [F10] program pokaże dwukrotnie listę towarów, którą zatwierdzamy [F10] (zakres „od towaru” i „do towaru”)

„ciąg nazw w nazwach towarów” - naciskamy [Enter]

listę „dostawcy towarów” - zatwierdzamy [F10], i podobnie sześć następnych list, aż dojdziemy do...

...ilości towarów „od = -999999”, którą zatwierdzamy [Enter]

...i ilości towarów „do=999999”, którą zatwierdzamy [Enter]

dwie następne dane do odfiltrowania zestawienia potwierdzamy [Enter]

na pytanie, czy chcemy uzyskać tylko podsumowania zestawienia, odpowiadamy [N]

na pytanie, czy chcemy podsumowanie w grupach VAT, odpowiadamy [N]

na ewentualne pytanie, czy chcemy uwzględnić depozyty, odpowiadamy [N]

na pytanie, czy chcemy podsumowanie w grupach VAT, odpowiadamy [N]

na pytanie, czy chcemy stworzyć plik roboczy, odpowiadamy [T]

na ewentualne pytanie, czy chcemy plik DBF, odpowiadamy [N]

na pytanie, czy chcemy odrzucić stany zerowe, odpowiadamy [T]

na pytanie, czy chcemy ukryć ceny zakupu, odpowiadamy [N]

na pytanie, czy chcemy ukryć ceny sprzedaży, odpowiadamy [N]

na pytanie, czy wydruk ma być w postaci uproszczonej, odpowiadamy [T]

na pytanie, co chcemy umieścić, jako dodatkowa dana na wydruku, wybieramy [Enter] dowolną daną (bo jest to nieistotne z punktu formalnego widzenia tworzenia remanentu - mogą być to proponowane przez program „indeksy cyfrowe”)

na pytanie, czy pokazywać na wydruku ilości zamówione przez odbiorców, odpowiadamy [N]

sortujemy zestawienie wg nazw (wybieramy [Enter]), ale wydruk i tak nas nie interesuje

na pytanie, jaki jest tytuł wydruku, naciskamy [Enter] (wydruk nas nie interesuje)

na pytanie, czy na wydruku, umieścić pełne nazwy towarów, odpowiadamy [N] (bo wydruk nas nie interesuje)

na ewentualne pytanie, czy chcemy dodać wynik naszego zestawienia do pliku roboczego, odpowiadamy [N]

na pytanie, dokąd skierować wydruk, jako odpowiedź naciskamy [Esc] (bo wydruk nas nie interesuje)

2. z ustaloną datą X (np. 01.01.2006 - z tą datą nie wykonujemy żadnych innych dokumentów) wykonujemy BO zerujące stany:

ustawiamy magazyn, w którym zerujemy stany (Dane materiałowe/Wybór aktualnego magazynu) - z listy wybieramy magazyn, dla którego przed chwilą załadowaliśmy stany do pliku roboczego, robiąc zestawienie stanów
wchodzimy do (Dane materiałowe/Wprowadzanie) i przełączamy się [F6] na inne przychody/BO

pobieramy na specyfikację całą zawartość pliku roboczego (naciskamy [F12], a kiedy pokaże się lista propozycji, wciskamy [1]); jeżeli program spyta o to, jak traktować ceny sprzedaży, wcisnąć [1]; na pytanie, czy plik zawiera dane o towarach połączonych w komplety, odpowiadamy [N]

program zaciągnie plik roboczy na specyfikację, a kiedy zakończy (zobaczymy w dolnym okienku programu listę towarów), wciskamy [Shift+F3], co spowoduje zmianę znaku ilości na odwrotny (czyli np. z dodatniego na ujemny)

wciskamy [*] i zapisujemy takie BO z datą X

3. teraz wpisujemy poprawne stany („z półek”):

wybieramy z listy podawane przez drugą osobę towary za pomocą [Enter] i wpisujemy na specyfikację BO, podając ilość, którą druga osoba poda
takie BO co pewien czas zapisujemy [*] (np. co 100 pozycji), podając, jako datę tego BO - datę X

po zakończeniu wpisywania - część „ręczną” mamy za sobą - towary mają ilości rzeczywiste; jest możliwy późniejszy wydruk różnic remanentowych, ale to najczęściej nikogo nie interesuje

4. drukujemy remanent, robiąc to samo zestawienie, co w p. 1, z tą różnicą, że:

z listy „dostawcy towarów” usuwamy oznaczenia tych, którzy są naszymi dostawcami komisowymi i towary policzone na półkach należą tak naprawdę do nich, a nie do nas; następnie tak zmienioną listę dostawców zatwierdzamy [F10]; oczywiście, jeśli nie mamy dostawców komisowych, operacje powyższe nie są potrzebne

na pytanie, czy chcemy ukryć ceny sprzedaży, odpowiadamy [T]

na pytanie, jaki jest tytuł wydruku, wpisujemy np.: „Remanent na dzień 01.01.2006” naciskamy [Enter] (wydruk tym razem nas bardzo interesuje)

na pytanie, dokąd skierować wydruk, najrozsądniej wybrać opcję „na ekran”, ponieważ będziemy mieli możliwość zobaczyć, jak duży jest wydruk (w szczególności - ile ma stron), a potem przystąpić do wydruku, wciskając z pozycji oglądania na ekranie klawisz [F5]

5. wydruk remanentu z punktu 4 jest powtarzalny, dokąd nie zaczniemy wprowadzać dokumentów towarowych; oczywiście, listę towarów remanentu można zachować w MAGPX, kierując jednak wydruku z punktu 4 do pliku roboczego i zachowując ten plik gdzieś na twardym dysku, pen drive, czy innym nośniku (dyskietka może okazać się do tego celu za mała); można też do celu remanentu założyć sobie w programie użytkownika np.: „_REM 2005” i zestawienie 4 wykonać do pliku roboczego, jako on, a potem nigdy tego pliku roboczego nie niszczyć (czyli np. nigdy już nie pracować, jako użytkownik „_REM 2005”; z pliku roboczego jest możliwy identyczny wydruk, jak z zestawienia 4